

Een koning moet je niet laten wachten!

Blijspel in drie bedrijven

door

P. SCHRIJVER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN KONING MOET JE NIET LATEN WACHTEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **P. SCHRIJVER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Joost - zoon, geeft niets om het feest.

Daphne - moeder van Joost. Geslaagde zakenvrouw.

Mariska - kamermeisje van het hotel. Eenvoudig type.

Merlijn - koning

Gwendolijn - dochter van Merlijn. Experimenteert met bepaalde stoffen.
Ondernemend type.

Rita - dienstmeid van Merlijn.

Let op dat de kleding van Merlijn, Maartje en Rita de sfeer van toen uitademt!

De rol van Mariska kan in het plaatselijke dialect gespeeld worden.

DECOR:

Suite in hotelkamer. Op z'n minst een bank, telefoon, televisie.

In de achterwand deur opkomst plus deur slaapkamer, links deur slaapkamer, rechts deur douche.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het lege toneel te zien. Gordijnen voor het raam zijn dicht.

MARISKA: *(op deur binnenkomst, sjouwend met koffer)* Hier is het mevrouw. Hier moet u zijn, dit is uw suite.

DAPHNE: *(op, zeer net gekleed, rond kijken)* Keurig, keurig, netjes.

MARISKA: Dank u mevrouw. Ik zal even de gordijnen voor u open doen. *(schuift gordijnen open)* Die doen we altijd dicht omdat de zon nogal binnenschijnt. Dan verschieten de meubels niet zo snel.

DAPHNE: De meubels verschieten?

MARISKA: Ik bedoel dan verkleuren de meubels niet zo snel. Door de zon he. En moet u eens kijken naar het uitzicht. *(wijst met rug naar raam)*

DAPHNE: *(kijkt, knikt)* Mooi, heel mooi. Zeg moet je eens kijken hoe klein de mensen zijn en die auto's daar het lijken wel speelgoed auto's en kijk daar eens naar...

MARISKA: *(doet een paar passen van het raam vandaan)*

DAPHNE: *(verbaasd)* Waarom ga je nou van het raam weg. Moet je eens kijken wat een mooi uitzicht en naar de..

MARISKA: *(schudt hoofd)* Mij niet gezien mevrouw. Ik durf niet. Ik heb last van hoogtevrees. Als ik al durf te kijken gegarandeerd dat ik hups plat ga.

DAPHNE: O dat wist ik niet.

MARISKA: Kunt u ook niet weten. *(haastig)* Kijk mevrouw *(drukke wijzen)* daar is een slaapkamer, daar nog een slaapkamer en daar is de super de luxe badkamer. Bevat een bubbelbad, aparte douche, apart toilet, twee wastafels, vloerverwarming en..

DAPHNE: Al goed, al goed. Ik hoor het al, zeer luxe dus.

MARISKA: Ons paradepaardje zoals onze baas altijd zegt. *(pakt koffer op)* Als mevrouw nu even zegt welke kamer van haar is zal ik mevrouw haar koffer er even neer zetten.

DAPHNE: *(afwerend)* Nee, nee laat maar. Heel vriendelijk van je maar dat doet mijn zoon direct wel. Bovendien weet ik nog niet welke slaapkamer ik neem.

MARISKA: O maar ze zijn alle twee even luxe hoor mevrouw. De een is misschien iets *(klein gebaar tussen duim en wijsvinger)* groter dan de ander maar verder zijn ze alle twee identiek hetzelfde. U moet weten dat u de mooiste suite van ons hotel heeft. Eigenlijk hebben we maar één suite maar die is dan ook gelijk de mooiste. We gebruiken hem ook als bruidssuite. Och mevrouw dat is toch zo romantisch, een pas

getrouwd stelletje dat gebruik maakt van deze suite.

DAPHNE: Ja, ja ik geloof je graag maar ..eh zet toch die zware koffer neer.

MARISKA: He? O ja, natuurlijk, mevrouw heeft gelijk. *(zet koffer neer)*
Die weegt inderdaad wel iets.

DAPHNE: Dit als bruidssuite? Met twee slaapkamers?

MARISKA: *(knikt)* Jawel, twee slaapkamers. Dan kunnen ze in de andere slaapkamer even tot rust komen als ze net in de andere.. ..eh samen ..eh hebben.. mevrouw weet wel wat ik bedoel. Mevrouw is tenslotte ook getrouwd.

DAPHNE: Geweest. Ik heb een zoon.

MARISKA: Ja, maar ..eh waar is mevrouw haar zoon eigenlijk?

DAPHNE: Dat zou ik ook wel eens willen weten. Net in de lobby was hij er nog. En nu is hij opeens weg.

MARISKA: Zal ik anders even gaan kijken? Het was toch een jongen met *(beschrijft ietwat de persoon die de rol van Joost speelt)*

DAPHNE: Daar heeft hij inderdaad wel iets van weg ja. Maar ..eh laat maar. Ik geloof vast dat hij de weg naar deze suite wel weet te vinden.

MARISKA: Zou mevrouw denken? Nou ja we zien wel. Als mevrouw nog iets wenst?

DAPHNE: *(schudt hoofd)* Nee, nee dank je. Je hebt me heel goed geholpen, dank je wel.

MARISKA: Daar zijn we voor mevrouw. Als u me nodig heeft dan belt u maar nummer honderd en u vraagt naar Mariska.

DAPHNE: Zal ik doen. Zal ik zeker doen. *(zoekt in tas, wil geld overhandigen)*

MARISKA: *(afwerend)* Nee, nee mevrouw. Dat hoeft u echt niet te doen hoor.

DAPHNE: Toe neem het nou aan. Je hebt heel erg je best gedaan, die zware koffer gesjouwd en..

MARISKA: *(trekt geld uit handen van Daphne)* Omdat mevrouw zo aandringt. *(haastig geld wegstoppen)* Dat mevrouw bedankt is weet mevrouw.

DAPHNE: Uiteraard.

MARISKA: Nou dan ga ik maar. *(in deur binnenkomst)* Weet mevrouw zeker dat ik de koffer niet... *(wijst slaapkamers)*

DAPHNE: Ja, ja dat weet ik zeker. Dank je wel.

MARISKA: O nou goed dan. *(omdraaien, bijna weg, terug)* Mevrouw weet het; als er iets is nummer honderd drukken en..

DAPHNE: Ik weet het, ik weet het en dan vragen naar Mariska.

MARISKA: Inderdaad, en ik ben er zo. Nou ..eh dag dan mevrouw. *(omdraaien, botst tegen Joost aan, valt achterwaarts op toneel)*

DAPHNE: Hemeltje nog aan toe zeg. (*haastig naar Mariska*) Heb je je bezeerd?

MARISKA: (*liggend*) Ik zou het echt niet weten mevrouw. Ik geloof het niet, ik voel niets.

DAPHNE: Geloof je? Je voelt niets? Je bedoelt dat je niets voelt? Of bedoel je dat je geen pijn voelt?

MARISKA: Ja daar vraagt mevrouw zoiets. Daar moet ik eens over nadenken. (*even stil*) Inderdaad, ik voel niets van pijn. (*omhoog krabbelen. Joost is ondertussen, met rugzak bij zich naar bank gesloft en neer geploft*)

DAPHNE: Mankeer je echt niets?

MARISKA: (*voelt lichaam na*) Nee mevrouw, alles zit er nog op en aan en is nog heel.

DAPHNE: Gelukkig.

MARISKA: De zoon is dus ook gearriveerd.

DAPHNE: Inderdaad. Joost, je mag je excuses wel aanbieden aan Mariska hoor.

JOOST: (*verveeld*) Waarom?

DAPHNE: Waarom? Omdat je haar finaal van de sokken hebt gelopen.

JOOST: Ik? Ik deed niets. Ik liep gewoon naar binnen. Kan ik er iets aan doen dat zij met haar stomme kop daar net gaat staan?

DAPHNE: Joost, schaam je. Hoe durf je zo te praten? Vooruit bied je excuses aan en wel nu.

MARISKA: Och laat maar mevrouw. Er is toch niets gebeurd? (*pakt hoofd*) Geloof ik.

JOOST: Inderdaad, er is niets gebeurd. (*kijkt rond*) Waar is de afstandsbediening van de tv?

MARISKA: (*wil gaan pakken*) O die ligt op dat tafeltje daar. Ik zal hem wel even pak..

DAPHNE: (*tegenhouden*) Helemaal niet. Hij kan dat ding zelf wel pakken. Hij mankeert niets aan z'n benen.

MARISKA: Och maar mevrouw het is een kleine moeite om...

DAPHNE: (*tegenhouden*) Inderdaad is het een kleine moeite voor hem om even die afstandsbediening te pakken. Dat kan hij zelf. Laat hem maar Mariska. Nog bedankt voor het dragen van die koffer. Ga maar gauw, er zullen wel meer gasten zijn nu met dat feest.

MARISKA: (*in deur binnenkomst*) Inderdaad, mevrouw heeft gelijk. We zitten helemaal vol met gasten. (*wrijft handen*) M'n baas is heel tevreden en als m'n baas tevreden is dan zijn wij het ook want dan snauwt en grauwt hij niet als een kwade hond.

DAPHNE: Mooi, dan is iedereen tevreden. Nogmaals bedankt en gelukkig heb je niets overgehouden van die val.

MARISKA: (*wegwerpgebaar*) Niets aan het handje mevrouw, (*pakt hoofd*) geloof ik. U weet het... (*Joost loopt naar tafeltje, pakt afstandbediening en zet tv hard aan, op muzieksender*)

DAPHNE: Inderdaad, (*zucht, hard*) Nummer honderd drukken en naar Mariska vragen. (*Mariska duim omhoog en af deur binnenkomst. Daphne omdraaien*) Joost! Schaam je je niet?

JOOST: (*onverschillig in stoel hangen*) Ik? Me schamen, zou niet weten waarvoor.

DAPHNE: Om zo tekeer te gaan tegen dat meisje.

JOOST: Meisje? Welk meisje? O je bedoelt die doos van daarnet? Och waar maak je je druk om?

DAPHNE: Waar ik me druk om maak? Dat is over het feit dat je niet normaal kunt doen tegen een ander, dat is over het feit dat je niet normaal kunt gaan zitten, dat is over het feit dat je die tv niet normaal aan kunt zetten. Dat is over...

JOOST: Och mens zeur toch niet zo. En laat me nu naar de tv kijken. Had me dan thuis gelaten.

DAPHNE: Dat zou je graag willen he? Dat je thuis was gebleven. Dat je eens niet met mij naar een leuk feest kunt gaan.

JOOST: Naar een leuk feest? (*zucht*) Moeder laat je na kijken. Ik weet wel wat ik liever zou doen.

DAPHNE: Ja dat weet ik ook wel. Je zou liever met die zogenaamde vrienden van jou uren in een ordinair kroegje hangen waar je stijf staat van de wietlucht of nog erger.

JOOST: Och mens zeur toch niet zo.

DAPHNE: (*diep zuchten*) Goed, goed Joost. Laten we nu geen ruzie maken. Ik wil nu eenmaal graag dat je naast me staat. Doe het voor mij. Ik wou ook dat je vader er nog was maar dat is nu eenmaal niet. Ben jij dan de man die straks naast me staat op het feest van de zaak?

JOOST: (*zucht*) Oké, oké. Maar ik smeer hem zo snel ik kan.

DAPHNE: Goed, goed. Als morgen het feest voorbij is kun je weer gaan en staan waar je wil. Maar vanavond ben je er voor mij. Oké?

JOOST: (*haalt schouders op*) Vooruit dan maar weer.

DAPHNE: Mooi en welke slaapkamer wil jij?

JOOST: (*haalt schouders op*) Maakt me niet uit. Ik neem aan dat ze beiden hetzelfde zijn.

DAPHNE: Ja. Nou in dat geval neem ik die (*wijst deur slaapkamer in achterwand*) Zeg Joost, draag even die koffer voor me naar m'n slaapkamer? Dat ding is loodzwaar.

JOOST: Goed, goed. (*opstaan, koffer zwaar oppakken*) Wat zit er toch in deze koffer? Bakstenen? (*sjouwt richting deur slaapkamer*)

DAPHNE: Kleding. Niets anders dan kleding. Ik moet er toch op m'n

voordeligst uitzien? Bovendien zitten daar onze kostuums ook in.

JOOST: *(koffer neer, verbaasd)* Onze kostuums? Welke kostuums?

DAPHNE: Ik heb je toch verteld dat het een gekostumeerd feest is?

JOOST: Een gekostumeerd feest? Je bedoelt dat ik iets anders aan moet dan.. *(wijst kleding)*

DAPHNE: Ja. Het thema van het feest is de Middeleeuwen.

JOOST: Nee he ma, dat toch niet he?

DAPHNE: Och jongen, ik heb een schitterend pak voor je. Je zal zien dat we straks beiden de bliits maken op het feest.

JOOST: Ik moet toch geen apenpakje aan he?

DAPHNE: *(naar deur slaapkamer)* Tuurlijk niet jongen. Je denkt toch niet dat ik mijn enige, knappe stoere, jonge zoon in een boerenkiel laat verschijnen? Nee, laat dat maar aan je moedertje over. Je zal zien dat je er heel tevreden mee bent. Je weet dat je moeder een heel goede smaak heeft. *(verongelijkte blik Joost)* Nou kom op, die koffer naar m'n slaapkamer. *(Joost koffer oppakken en beiden af deur slaapkamer. Even tijdsoverbrugging.... Er klinkt een harde klap, onder de deur van de slaapkamer, links komt rook vandaan)*

MERLIJN: *(deur open, rook in kamer, Merlijn, hoestend op, gekleed in Middeleeuws kostuum. Duidelijk van "goede" komaf)* Wat.. wat is gebeurd?

GWENDOLIJN: *(op, heeft twee kolven in hand)* Ik.. ik snap er ook niets van vader. Ik deed alleen maar een beetje van dit bij dat en toen opeens een harde klap en rook en.. ik weet het niet.

MERLIJN: *(rondkijken)* Ik.. ik snap niet waar we zijn. We zijn toch niet in mijn kasteel?

GWENDOLIJN: *(haalt schouders op)* Ik zou het niet weten vader. Ik heb deze kamer nog nooit gezien. Bovendien ziet deze ruimte er zo gek uit. Ik herken een heleboel dingen niet. Eigenlijk herken ik niets.

MERLIJN: *(loopt rond)* Inderdaad heel vreemd. Allemaal van die merkwaardige dingen. Kijk, zou dat een stoel zijn? *(loopt naar stoel, proberen)* Ik moet zeggen dat hij beter zit dan mijn eigen troon.

GWENDOLIJN: *(kijkt naar beide kolven in hand)* Wat heb ik eigenlijk verkeerd gedaan? Ik deed toch alleen maar een beetje van deze vloeistof in die beker? *(wil weer doen)*

MERLIJN: *(schrikt, heft handen)* Dochter, dochter hou op met dat nieuwerwetse gedoe. Direct gebeuren er weer van die verschrikkelijke dingen. *(hoest)* He nu begint die hoest ook weer op te spelen.

GWENDOLIJN: Maar vader, ik begrijp niet wat ik verkeerd gedaan heb. Ik heb toch precies gedaan zoals Tobias gezegd had.

MERLIJN: Tobias? Tobias? Heb jij nog steeds contact met die kwakzalver? *(Gwendolijn haalt schouders op)* Terwijl ik je dat verboden

heb? (*Gwendolijn haalt schouders op. Merlijn boos opstaan*) Ik. Merlijn, koning van Zuidelijk Nederland maar bovenal vader van jou Gwendolijn heb je toch verboden om nog langer die.. die..

GWENDOLIJN: Maar hij heeft ook goede dingen hoor vader. Hij heeft laatst Bles genezen.

MERLIJN: (*verontwaardigd*) Bles. Een paard. Dat kan iedereen. Het gaat erom wat ik je opdraag. Jij luistert niet naar mij. Jij gaat je eigen gang en moet je nu kijken wat er gebeurd is.

RITA: (*op deur slaapkamer, eenvoudig gekleed, dienblad met paar bekers in handen, zeer verbaasd*) Wat.. wat.. is er gebeurd. Koning? (*Merlijn haalt schouders op*)

GWENDOLIJN: Rita? Wat doe jij hier?

RITA: Dat.. dat zou ik ook wel eens willen weten. Ik kwam drinken voor de koning brengen en opeens sta ik ergens anders. Maar waar?

MERLIJN: Hier weer eentje die niet weer waar ze is. Wat is er toch met ons gebeurd?

GWENDOLIJN: Maar vader, dat zeg ik u toch een hele tijd. Ik deed alleen een beetje van dit bij een beetje van dat en hups een rookwolk en hier zijn we.

RITA: Hier? Waar dan? (*Merlijn gebaart van zie je nou wel. Rita houdt dienblad omhoog*) Nu we toch hier zijn majesteit wilt u misschien uw drinken?

MERLIJN: Rita toch, hoe kun je nu aan drinken denken? Ik ben mijn volk, mijn land, mijn kasteel, mijn dienaren, (*zucht, vertederd*) maar vooral, mijn mooie, knappe, zwarte, langharige, grootogige, langbenige, prachtig gebouwde....paard. (*ploft op bed*) Ik ben alles kwijt.

RITA: En moeder?

MERLIJN: (*opspringen, omkijken*) Waar? Waar is die?

RITA: Is de koningin ook hier? En ik heb maar één beker met wijn.

GWENDOLIJN: Nee, nee ik bedoel u bent moeder ook kwijt.

MERLIJN: (*zichtbaar opgelucht*) Dat is waar ook. Ik ben haar ook kwijt. Die is niet mee gekomen. (*wrijft handen*) Toch niet alles wat tegen zit.

GWENDOLIJN: Vader, hoe kunt u dat nu zeggen.

MERLIJN: Nou kind, gewoon. Zoals ik het net zei. Moet ik het nog eens herhalen?

RITA: (*bibberend stemmetje*) Maar waar zijn we nu ergens? Ik mis mijn Barend nu al.

MERLIJN: (*verbaasd*) Jij met Barend? De stalknecht?

GWENDOLIJN: Zij zijn al jaren een paartje. Ze denken er zelfs aan om zich in de echt te laten verbinden. Alleen pater Dominicus heeft nog geen tijd.

MERLIJN: Is nog niet nuchter zul je bedoelen. (*maakt drinkgebaar*) Ik heb

hem in al die tijd dat hij nu bij ons is misschien (*telt diep nadenkend op vingers*) nou ..eh zes keer broodnuchter gezien. (*vertwijfeld*) Ik moet mijn wijnvoorraad toch eens nakijken. Die zal zo langzamerhand wel op zijn. Pater Dominicus is al een hele tijd op het kasteel. (*Rita huilt zachtjes voor zich heen, dienblad schokken*) Och kijk nu toch eens. Ze mist haar Barend echt. Kalm maar deerntje we komen heus weer wel huis. Als we eerst weten waar we zijn natuurlijk. Vertrouw maar op mij. Ik ben niet voor niets koning. Eens kijken, door die deur zijn we binnen gekomen dus moeten we door die deur weer weg ook. Kom, dan gaan we. Volg uw koning. (*lopen richting deur slaapkamer*)

MARISKA: (*op deur binnenkomst*) Ik zal eens kijken hoe het met die vriendelijke mevrouw is. Misschien.. (*ziet drie mensen*) Wat doet u hier?

MERLIJN: (*haastig omdraaien*) Kijk aan, weer een bediende.

MARISKA: (*geheel op*) Hoe komt u hier?

MERLIJN: Dat, mijn kind, zouden wij ook wel eens willen weten. Maar bovenal zouden wij willen weten waar we zijn.

MARISKA: (*verbaasd*) Waar u bent?

MERLIJN: Inderdaad waar we zijn. Ik bedoel waar we ons bevinden.

MARISKA: Waar u zich bevindt?

MERLIJN: Waarachtig, dat is wat ik zei. Nou vooruit, laat uw koning niet wachten. Wij zijn in... (*gebaar van doorgaan*)

MARISKA: (*verbaasd van de een naar de ander kijkend*) Wij zijn in....

MERLIJN: Nou? (*tot Gwen*) Je moet het voortaan uit je bedienden trekken. Iedereen kan toch wel zeggen waar hij is.

GWENDOLIJN: Behalve wij dan toch.

MARISKA: (*begrijpend*) O nu snap ik het.

MERLIJN: Voila. Zij heeft het begrepen. (*ongeduldig*) Dus?

MARISKA: (*knikt*) U leeft zich al in uw rol in. U bent al verkleed.

MERLIJN: (*kijkt verbaasd naar zijn kleding*) Verkleed? Ik? Maar deerntje toch, dit is mijn normale kledij. Ook van hen trouwens. (*hoest*) He die vervelende hoest toch.

MARISKA: Bovendien bent u verdwaald.

MERLIJN: Bepaald wel. Maar jij kunt ons helpen dus als jij ons nu even de weg wijst dan...

MARISKA: (*wijst naar Rita, die kijkt verbaasd om*) Wat goed zeg, zelfs het dienblad is van die tijd en een houten mok! Jullie hebben overal opgelet. Goed zeg. (*ongelovig*) Zeg nu niet dat er nog echte wijn in zit ook.

RITA: Ik mag het hopen. Toen ik het straks uit de kan ingoot tenminste wel.

MARISKA: (*loopt naar Rita en wil beker pakken*) Laat eens proeven.

RITA: *(afwerend)* Dat je het maar laat. Dat is voor de koning.

MERLIJN: *(tikt Mariska op schouder)* Voor mij dus.

MARISKA: Jullie spelen het nog echt ook. *(wijst Merlijn)* Dus jij...eh u bent de koning?

MERLIJN: *(knikt)* Wis en waarachtig wel.

MARISKA: Ik wil geen spelbreekster zijn. *(onhandige buiging)* Majesteit. Of..eh beter gezegd koning.

MERLIJN: Majesteit volstaat.

MARISKA: *(wijst)* En dat is?

MERLIJN: Dat is mijn dochter. Prinses Gwendolijn. Noem haar maar gewoon Gwendolijn, dat doen wij ook altijd.

MARISKA: *(buiging)* Prinses. Gwendolijn dus. En tot slot? *(wijst Rita)*

MERLIJN: Rita de dienstmaagd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto